

مجموعه مکاتیب حضرت عبدالبهاء

۷

۷۹

BP

320

M35

v. 79

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملس ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نعیباشد

شهرالقدره ۱۳۳ بدیمع

این مجموعه در تاریخ ۱۱ شهر القدره ۱۳۳۵ مطابق
۲۲/۸/۳۵ از جانب مهندس روح الله خمسی
علیه بہاءالله امانتاریافت و پس از تهیه فتوکیتی
اعاده یافت.

جنا بس يزرا على الْكِبْرِيَّاتِ فِي عَلَيْهِ حُبَا دَاسَه

بِسْمِ الْمَنَادِيِّ بِينَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

وَحْضُورُ احْدَى غَصَانِي الَّذِي سُتَّى بِدِبَابِ اللَّهِ بِكَتَابِكَ
اجْبَسَكَ بِهَذَا اللَّوْحِ الْمُبَيِّنِ ثَالِثَةَ قَدْطَنْرَمَ الْمُخْسَرِ فِي الْعَالَمِ
وَنَطَقَ مَكْلَمَ الْأَطْوَرِ بِالْوَلِيقَى عَلَى الْجَبَالِ لِتَطَيِّرِ وَلَوْ عَلَى الْأَرْضِ تَظَاهَرَ
وَلَوْ عَلَى الْسَّمَاءِ تَقْفَطُرَ فِي الْجَهَنِ طَوْبَى لَكَ بِا شَرَبَتْ حِلْيَةَ الْبَيَانِ
مِنْ يَدِ عَطَاءِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ وَفَرَّتْ بِهَا نَانَ مَرْقَوْمَانَ التَّلَمَانَ عَلَى
فِي الصِّحَّةِ الْأَحْمَرَاءِ كَذَلِكَ نَطَقَ جَمَالَ الْقَدْمَ فِي هَذَا الْمَقَامِ إِلَيْشَنِ
هَذِهِ الْكِتابَ بِقُوَّةِ لَا يَتَبَيَّكِ فُوَّةِ الْمُعْتَدِينَ إِلَيْهَا الْمَشْرِقُونَ

أفق سما آخناري عينك وعلى الذين أقبلوا الى الأفق الأعلى و قالوا
لبيك لبيك يا مولى الورى ولبيك لبيك يا مقصود

من في السوات

والارضين

٣
هُوَ الْأَجْنِي

خاتم يزرا على اکبر میلانی عليه بہا، الله الاجنی ملاحظه نمایند

هُوَ الْأَجْنِي

یامن اشرق وجهه بنور مجتبی الله وشرب کأساً دنقاً من حسیناً معرفة
عطر الله مشاک من نفحات و ایسا فوادک بنسمات آتی تسبت من ریا
عنایت قد تلوت ماغت بحامة الذکر فی خدیقة الشناة
علی الرّب الجید الذی بطنوره تزلزل اركان الشرک و تأس
بنیان التّوحید بالقصرين شید و انكشفت ججات الوم و انشق

غام اجمل واید المخلصون کمیش الفطا عنهم وبصر حديث وقاموا على
اعلام کلمة آندریق وله لا يقاومها جزء من في السمات والأرضين

ای حامی حمدیقه وفا نفحات جانبی که در حدیقه محبت آندریق بجز رحی
آن روح قلوب دوستان آنچه یا هر شده بود بگوش شتا فان جمال حسن
رسید حمد خدار اکه از کاس غایت نوشیده اید و بسما آلطاف

خفیفه حضرت عز احادیث عروج فرموده اید و به شایی جمال میین قیام
منوده اید و در کتابت کتاب اقدس همارت خطیبه را واضح شکا
فرموده اید عظیم آندریق و کثر خدماتک لامر الله و اجری
قلمک و مددداوک این مهیه کبری بسیار مقبول و محبوب و
شام از نفحات معطر و بصر از مشاهده اش منورگشت طوبی
لک من هزار السعی المشکور الذي بذله في كتابة آرق المنشور و
اللوح المخطوط والكتاب المسطور ولكن من بعد بواسطه چاپ کتاب

ارسال مفرما میزد زیرا شیخ نمی نامند بلکه بحسب قانون شان اعاده باید مجبو
میگشتند و در آنجا صبیط نهادند این فصل فی الحجۃ باعث غنیمیتی
کتاب گرفته شد والا ابدآ اخذش ممکن نبود و بهذا ایضا من
فضل است علیک ایها الحبیب الوقور والبهاء والروح علیک دع

صاحب پیرزاده اعلی اکبر میدلانی

هو الْأَبْحِي

اسی علی نورانی در این بساط رحمانی ملکتی جو و در این حبّت
ابهائی تقدیمی و در این بحر صمدانی تعقی و در این گرسی سوی مشکوبی
ولبر کریتا تعلقی و در این مسجد اقصی تحدی و در این عشق و شد
وشیده ای تخلص و تسلی در نار محبو نان از نام من آغاز زند
زین پیش اگر بودم سرد فردانی والبهاء علیک و

علی احباب اسدت فی وطنکش دع

هو الابكي

سر قد جناب ميرزا على اكير عليه بهاء الله الابكي ملاحظه نايند

مو الابكي

امي نجذب الطاف رب قديم داین حشراعظم که افتاب فلك قدم
در نقطه احرار طلوع نمود چين حراري مبذول داشت که آنچه در هويت
اراضي قابلیات وکون خيائی موجودات مستور و مکنون بود بعرضه
شده و قدم گذاشت هرچند انبات شد و هر دانه رویدگشت
کلی سنبيل و ریحان بسیار آورد و دیگری گل صدر گل خذان و دیگری خار
و خس بی پایان شجری میوه مبارکی داد و درختی رقوم مشوم تلخی
برگام این شکوفه و ازهار و بداعی ثمار و زرقوم و خار احوال و
اطوار و اعما اهست زنمار گپتیا کتفایت منما درخششی رفقار
بکوش و مجردا قول قناعت مکن افعال راحیک

عَسْبَارِ بَدَانْ وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ رَعْ ع

هُوَ الْأَجْنِي

عَشْ قَابَدْ جَنَابْ مِيزَرَا عَلَى الْكَبْرِ مِيلَا فِي عَلِيهِ بَهَاءُ رَاهِمَةُ الْأَجْنِي مَلا خَطَّهُ نَاهِيَنْ
هُوَ الْأَجْنِي

يَامِنْ تَوْجِهِ إِلَى الْمَلْكُوتِ الْأَجْنِي هَنْيَالَكْ بَاشْرَبَتْ كَأسَ الْبَقْتَ
مِنْ سَاقِ الْوَفَاءِ وَنَظَقَتْ بِالثَّنَاءِ فِي ذَكْرِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى وَ
سَعَدَتْ مَذَادَهُ مَذَادَهُ مَحْمَدَهُ مَحْمَدَهُ سَعَدَتْ مَذَادَهُ مَذَادَهُ سَعَدَتْ مَذَادَهُ
لِذَي فَطَرَ الْأَرْضَ وَالْمَوْاتَ الْعُلَى وَخَفَقَتْ وَاسْلَمَتْ وَابْتَلَتْ وَلَظَرَتْ
وَتَبَلَّتْ إِلَى رَبِّكَ الْكَرِيمَ وَالنَّبَأِ الْعَظِيمِ فَسَعَمْ مِنْ يَاجَكَ وَقَبْلَ
أَنْ يَكُونَ لَكَ دُعَائِكَ وَفَاضَ عَلَيْكَ غَمَامُ رَحْمَانِيَّةَ وَتَجَلَّ عَلَيْكَ أَنَّا
وَحْدَانِيَّةَ وَاجَارَكَ فِي جَوَارِدِ فَرْدَانِيَّةَ يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تَشَكَّرَ
رَبِّكَ عَلَى هَذِهِ الْمَرْجَهِ الرَّبَانِيَّهِ الْمَوْهِبَهِ الرَّحَانِيَّهِ وَالْعَطِيَّهِ الْفَرْدَانِيَّهِ

ان فضل سبک علیک عظیم جلیل و بالهای علیک عبد البهاء عباس
ہو الابھی

خاپ میرزا علی اکبر علیہ بھائیۃ الابھی ملاحظہ نہ میں
ہو الابھی

الله الامنی ہذا عبد من عبادک و شابث نشافی ولائک و توجہ
الی مطلع عطاک و مشرق و فائک وافق جلالک و کبریائک
و صدق بکلامک و فرح من بشارائک و آمن بایائک و اورک
بینائک و کتب صحفک والواحدک و انقطع عن احده متوجہاً الی کلته
و حدائقک و خرج عن بنتی قاصد احرم کبریائیک و ترك وطنہ ساراً
الی بقعتک التواریخ و رونستک القیار و حدائقک الغبار و
جنتک الابھی حتی یطوف مطاف الملأ الاعلی ویری آیات ربہ
الکبری و شاہد انار قدرتک العظی ویدرک اشارات صحفک الائے

و بشارات مطالع و حيك في العرون التي مضت في تلتك النزلة من
 الشهاء ايرب كما يذكرة ان يغزو وجهه بذلك التربة الطا بهه في يومين.
 مبينة بالأنوار اساطعه من تلك البقعة الباصرة و فقه على الرجوع
 على يدك و ديارك حاملاً هميس يوسف بـ دياتك لتعقب راحته
 طيبة معطرة مقدّسة في تلك الأرجاء والآخاء ايرب ايده بـ قتك
 القديمة النافذة في حفائق الأشياء و لكن له نظير في جميع الشؤون و
 الأمور والأحوال واجعله ثابتًا راسخًا على عدك و مثلك
 لأنك بـ دارك خير خلقه في ملوك الأراضي و موئذن جنود ملوك الآله
 و مادونه فرعد و التوابع الملائكة المصدّرة الأصل الأولى في تلك فعال لما
 تـ آه و إنك أنت المفترى الرحمن الرحيم

هو الباقي

جانب ميرزا على كبر ابن اـ محمد رضاعي ميسانى عليه سلام الله الـ الجى عاظهـ ما يـ

يا الحَنْي وَسِيدِي وَرَجَانِي هَذَا جَدِكَ قَدْ تَضَرَّعَ إِلَى حُضُورِكَ بَابَ حَتَّاكَ
 الَّتِي مِنْ سَبَدِ الْمَسَانِي وَمَنْ دَخَلَ فِي الْبَابِ اهْتَدَى وَاسْتَوْقَدَ نَارَ
 الْهَدِي وَانْجَذَبَ نَفْحَاتِ عِبْقَتْ مِنْ حَدَائِقِ الْمَلَكُوتِ الْأَبْحَيِي وَاهْبَلَ
 بَعْلَبَهُ وَرَوْحَدَ وَفَوَادَهُ آنَّ تَغْفِرُ لِخَطَايَاهُ وَتَشْكِلُهُ بِجَهَنَّمَاتِ عِصَمِ رَحْمَانِتِكَ يَا
 مُغْيَثَ مِنْ نَاجَاهُ فَأَشْفَقْتَ بِرِيَارْبَ الْأَرْبَابَ وَاحْظَبْتَ بِيَمِنِ رَعَايَتِكَ
 يَا سَبِيلَ الْأَسْبَابَ وَاعْرَقْتَ فِي بَحْرِ فَضْلَكَ يَا مُؤَيِّدَ الْأَحَبابِ وَ
 اجْعَلْتَ إِيمَانَ غَفَارِكَ وَمَظْرِئَ حَسَانِكَ لَتَكَانَتْ التَّوَابَ وَاجْعَلْتَ شَاءَتْ
 رَاسِحًا عَلَى عَهْدِكَ وَمِسْتَأْذِكَ مَا يَعْطِي الثَّوَابَ وَآنِكَانَتْ الْكَرِيمَ
 الْتَّوَابَ رَعَيَ جَنَابَهَا أَهْمَدَهَا قَامِرَزَ حَسِينَ اخْرَيَانَ رَازِقَلَ
 إِنْ عَجَدْتَ كَبِيرًا بِيَمِنِ الْأَبْحَيِي إِلَاعَ فَرْمَائِيدَ وَالْبَحَارَ عَلَيْهَا

هُوَ اللَّهُ

عشق آباد جناب پیرزادی اکبر میدانی علیه بہار اللہ الابھی ملاحظه نمایند

هُوَ اللَّهُ

یامن تک نذیل التقدیس مکتوب رسول نزد جناباً فاستید
 علیه بہار اللہ الابھی ملاحظه کردید از نفحات ریاض معاشرش بوی جو شی
 روح و ریحان استشمام شد در این عصر روحانی بر نفسی بر عمد و همثا
 بثوت و رسوخ بنماید جنود ملا اعلیٰ طیب و نصیر اوست و در هر آن بتأمینه
 موقع کرد در جمیع اوقات در خاطر بوده و هستید از فضل احیی امکم
 کرچنان بناز موقده عهد و میثاق بر افزوی که هر تزلزل افسرده را
 فرمائی والبها عیدکت عَزَّ وَ اَخْرَانَ اَنْجِنَابَ جَنَابَ مَلَّا اَحْمَدَ
 وَ جَنَابَ اَقَامِرَ زَاهِيْنَ وَ جَنَابَ اَقَامِهِ رَأْقِلَ اَيْنَ عَبَدَ تَكِبِيرَ اِبْعَادَ
 ابھی بلاغ فرماید از غنایت جمال مبارک امید وارم که در هر روزی
 بتایید حبدی مولید شوند والبها علیهم اجمعین عَزَّ

هُوَ اللَّهُ

عشق آباد جناب علی اکبر ابن محمد رضامی میلانی علیه السلام، ائمه الاجمیع ملاحظه نیا

هُوَ اللَّهُ

ای بندۀ مقبل آن نور مبین چون شمع روشن در نجف عالم برافروخت
 و پر و اشکان گلشیر حمان حول آن سراج و ناج طائف گشتند و بجز رحمت
 از نفس خانف نشدند و جان را گان قربان نمودند و منتظر فاتح
 داشتند ولبک شیر بسیدند و بمنتهای آمال خوش رسیدند واز
 شهد و صالح حضرت رب متعال حبیبند ملاحظه کن که آن کاس چه
 صهبا و شهیدی بود که چنین مستی و شیرینی داشت که مذاق شاربین را
 و حتی کام سامیعن شکرین گشت و این حلاوت از مذاق و این
 لذت از کام نا ابدانا با دزرو و والبس آه علیک ع

هُوَ اللَّهُ

عشق آباد جناب سیر زا علی اکبر علیه السلام اللہ الایم ملاحظة نما
هُوَ اللَّهُ

ای ثابت راسخ بر پماین حمن آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه کردید
از مضايم دلنشیش قلوب ثابتین اروح در حکان پماین حاصل و
از معانی شکریش مذاق روحانیان شیرین گشت سبحان
آن دل پاک در مدینه عشق و این قلوب در قلصه حمن چهار تباطع ظیبی در
میان و چهالفت قدمی ظاہر و عیان چه که ارواح طاہرہ شاهت
بر پیاق الیوم جنود مجذده ملکوت اجنبی هستند یک تیپ شکر حنده
و یک صف جنود نجات احزاب مژزلین را از میدان بددا
و اوراق شباهت منتشره را ارجاع بصاص جانش نمایند از ذکر
اسم این مظلوم بعظیم گول خوزند و از شکایت از اجباب ثابت
راسخ بر عهد و پماین بعیند که این بهانه است و مقصد اصلی شخص مگیرا

وچنان فظن ذکری و پر فرم استند که از شرایط و قدرتک بمتشابهات
 ادراک نمایند که مخصوصاً تعالیٰ شباهت است و متزلزل نمودن و عدم
 و میشاق باری و مکتوب در جوف است بصاصاً جانشان بر تما
 والبهاء علیک و حل کل ثابت راسخ علی میشاق اسرع آغ
 جانب میرزا علی الْكَبِير میدلانی علیه السلام آللهم ابا ابی
 هُوَ الْأَقْدَس الْأَنْعَمْ

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين اللهم يا المحب والمحب
 ولماذی این یکیف ذکر ک بايدع انذکار وافضح الخا مد و التقوت
 یا غریز نایغفار واری ان کل فصحی وبلین وناطق وواصف کل سنه
 فی نعمت آیة من آیات قدرتک ووصفت کلمه من کلمات اثراک
 و انت طیور العقول انکسرت اجنبها عن الصعود الى ہوا و نفس احیتک
 و عن اکب الادوام عجزت آن تنبع بلعباها فی اعلیٰ دروة قبا بغير فانک

لِذَا لامفَرْلِي الـا لاقرار بالجُرْد والقصور
 ولا مفترلي الا وحدة الفقر والقصور
 فـاـنـ الـجـعـرـ عـنـ الـادـارـكـ عـينـ الـادـارـكـ والـقـصـورـ عـينـ الـاحـصـولـ والـاعـتـراـفـ
 بالـفـقـرـ عـينـ الـافـرـافـ رـبـاـيـدـنـ وـعـبـادـكـ الـمـخـصـيـرـ عـلـىـ عـبـودـيـةـ
 عـتـبـتـكـ اـسـاـيـهـ وـالـتـبـلـ اـلـىـ حـضـرـتـكـ الـرـحـانـيـهـ وـالـتـحـشـلـدـيـ
 بـابـ اـحـدـيـتـكـ اـيـرـبـ ثـبـتـ قـدـمـيـ عـلـىـ صـرـاطـكـ وـنـوـرـ قـلـبـيـ شـبـاعـ
 سـاطـعـ مـنـ مـلـكـوتـ اـسـرـارـكـ وـالـغـشـ زـوـجـيـ بـهـبـوبـ نـسـمـةـ ثـابـتـنـ
 حـدـائقـ عـفـوـكـ وـغـفـرـانـكـ وـفـرـقـ فـوـادـيـ شـفـقـةـ مـسـتـشـرـةـ مـنـ يـاضـ كـدـ
 وـبـيـضـ وـجـيـ فيـ اـفـسـحـاءـ تـوـجـدـكـ وـاجـعـلـنـيـ مـنـ عـبـادـكـ الـمـخـصـيـنـ
 وـمـنـ اـرـقاـمـكـ اـثـابـتـنـ اـلـرـاحـمـيـنـ عـلـىـ
 عـشـقـ اـبـادـ جـنـابـ مـيرـزـاـ عـلـىـ اـكـبـرـ هـلـيـهـ بـهـآـ رـاـسـهـ الـأـبـحـيـ
 ہـوـاـسـهـ
 اـیـ مـرـعـچـنـ بـاـہـنـگـیـ بـغـرـبـخـواـنـیـ اـغـازـرـانـهـ نـاـکـ کـسـکـانـ اـنـجـنـ بـاـلـاـ

در اهتزاز و حرکت آیند و چنان گلستانی بران که شجر و جوهر و مدر متاثر نمود
 بنخست بار بدی و مر امیر دادی در محافل و مجالس تقدیس و تسبیح آهنگ ساز
 و او از ناکه ملا کله ملا اعلی در فرج و سرور آیند در روح و ریحان حامل تنه
 و البهار علیک وعلى كل ثابت على المیثاق عَ
 عشق آباد جناب میرزا علی اکبر میلانی علیه بھا را لد الاجمی
 هُوَ الْاجمی

ائمی بست بر عهد چه ستایشی الیوم اعظم از این عنوان است و چه
 مدحی ابدع از این ملح بسیاکل توحید الیوم آرزوی این مقام مینمایند
 و جواہر تقدیس تنایی این رتبه را میفرمایند احمد تسه تو بر عرش این
 مقام جاگس و بر کرسی این رتبه مستقر پس سرپر شیریاری عالم
 روحانی بنت و در کمال اجابت و شهامت سلطنت بران
 لعمر اسدان الشهوت والرسوخ سلطان یفوق سلطنه الدنیا

وعزة ملوك الأ أولين والأخرين وأحمد سر رب العالمين عَزَّ

هُوَ اللَّهُ

جَنَابِ مَيرزا حسِين جَنَابِ مَلا احْمَد جَنَابِ مَيرزا عَلِيٌّ الْكَبِير عَلِيِّم بَهَارِ اسْتَرا

هُوَ اللَّهُ

إِلَيْهَا التَّفَوُّسُ الْمُلْتَهِيَّةُ بِالنَّارِ الْمُوْقَدَهُ إِنِّي لَا شَكُورٌ بَّنِي وَأَنِّي عَلَيْهِ
عَبَادٌ هُنَيْكُمْ إِلَى صِرَاطِ السَّوْءِ الَّذِي اسْتَدَمْتُ بِيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَأَوْرَدْتُمْ

إِلَى شَرَاعِ الْقَدْسِ مَوَارِدِ بَحْرِ الْقَدْمِ وَسَقَاكُمْ مِنَ الْعَذْبِ الْفَرَاتِ
السَّائِغُ الْشَّرَابُ وَإِحْسَى قَلْوَبَكُمْ بِنِعْجَاتِ اللَّهِ وَشَرَحَ صَدَرَكُمْ
بِنَائِمٍ هَبَّتْ مِنْ رِبَاضِ مَلْكُوتِ الْأَبْكَى لِهُمْ لَهُنَّا هَذَا لَهُو
الْفَضْلُ الْعَظِيمُ وَالْفَوْرُ الْمُبِينُ وَابْحُو دَلْقِدِيمَ إِذَا فَاشَكُوا إِلَهَهُ
وَاحْمَدُوهُ عَلَى بَنْدَهِ الْمُنْتَهَى الْكَبِيرِيِّ وَالْمُوْهَبَةِ الْعَظِيمِ وَالْبَهَاءِ عَلَيْكُمْ
إِلَيْهَا الشَّابِطُونَ عَلَى مِثَاقِ اسْتَرْعَ

هُوَ الْأَجْمَعِي

عشق اباد جا ب آقا میرزا علی اکبر علیہ محباً راسته الاجمی

هُوَ الْأَجْمَعِي

یامن بذل الرّوح فی خدمتہ امراء اللہ احکم ستد خدماتت در درگاه جمال

ابجی مقبول و مرغوب و درزد اهل ملکوت اعلیٰ محبوب و مطلوب

دیگرچه آرزوداری و چشم طلبی نہ تھا اماں ملأا علی رضایت حمال اججی

ورضایش در خدمت ارش دعا کن خدا مرانیزدستگیر شود و در

زمره خدام استانش بینه ختیر گردد قسم بر وی و مویش که بسلطنت

ملکوت برابری نماید والبھاء علیک یاخادم امراء اللہ عَزَّ

هُوَ الْأَجْمَعِي

حیفا بنا ب آقا میرزا علی اکبر علیہ بہار راسته الاجمی

هُوَ الْأَجْمَعِي

ای بندۀ درگاه جمال امی مکتوب شما ملاحظه گردید و روایات مرطعه
 شد از غنایات حضرت غیب ہوتی است علی‌نها یکم که آن کلاه بخت
 و عبودیت درگاه احمدیت را بر سر خوی و برحیم سروران عالم افتخار نداشت
 زیرا جواہر و یوافیت تاج عبودیت از معدن حقیقت است و گوهر
 تاجها از معدن تراب این هزار میلیون هزار و بالبھا علیک عَزَّ

ہُوَ اللَّهُ

عَلَّا جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی علیہ السلام اللہ الامی

ہُوَ الْمَفْصُودُ

ای جوان رحمانی اثر گلگت حقیقت نگارید در بین عبودیت
 آستان مقدس ترجمہ حال عبدالبھا بود ملاحظه گردید از شارت نیست
 در زیارت نهایت صرفت پیش گردید حقیقت وجود سرسجود نہاد که
 امکن نہ داشت و تشریف آستان دوست نواب مقبول الزیارت داریم و

در استاد فوضات قدسیه و کلامی شدید از ضراعة یافیم این نام
 جانم بشارت یافته مرده وجود سرت یافته شمار آن پاکش از طلاق
 داخل شدید مشام من محترک شد شما مشاهده آن نوار نمودید هیشمن
 منور شد وللار خیل از الکرام نصیب باری جمیع مساوین
 جمال قدم و ضیوف اسم اعظم و فدائیان مجاورین رتب اکرم را
 تکبیر ابداع ابجی ابلاغ نماید عَ عَ
 هوا ابجی

جناب زائر مطاف اهل ملکوت ابجی اقامیر زاعلی اکبر علیہ السلام آنکه ابجی
 هوا ابجی

ای زائر مطاف سبیحیان جحمد خدا را ناگه بانو افروضات الیه
 مهدی گشتی و از فیض بحر سرمه متفید شدی و از نار
 موقده در سدره سینا مقتبس گشتبی و از کوثر حیوان حیات یافته

و در خل شجره نجات آرمیدی و بشر نهاد پرداختی و به تبلیغ
 امرالله قیام غودی و بزیارت روضه مبارکه مطاف مقربین مکوت
 ابھی فائزگشته و مدّتی مدیده با مابودی و گفتگو غودی والفت
 و موافقت جستی حال درگاه خصوع و خشوع در عبودیت و بندگی
 عسید درگاه حوال ابھی با عبد البھا آمرافت نما و موافقت کن
 پیش کل خانی باش وزرد همیع فارغ ارتستی شو و چنان شعله در
 اطراف بزن که خودت وجودت را بگلی ازان آفایم زائل نانی و
 تھایم آلمی را در سور العل دانی و قاصی کنی تاکل در خل خیر بزرگ
 امرالله با محل اتحاد و اتفاق بجوشند و گبویند و بشنوند
 المی امی خدا اقتصیب رطیب خصل نظر صبغتی فی شواطی
 جد اول آراء غاییتگ فی حد پیغمبر حمایتگ و ایلهه مجتبی حوال قردا
 ایزب انسقیه ناؤ الرحمه و رئیه نایادی الفضل والراقة و اجعله منیا

بِسْمِكَ فِي الْأَنْجَارِ وَنَاثِرَ الْذِكْرَ فِي الْأَرْجَارِ وَنَاثِرَ الْكَلَالِي
 مَعْرِفَتِكَ عَلَى رُؤُسِ الرِّجَالِ وَمُؤْقَدَ إِلَيْكَ حِبْسَتِكَ فِي قُوبَ
 الْأَجَارِ إِنْكَ أَنْتَ الْمُقْدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْوَاهِبُ
 هُوَ الْأَبْحَى

حَاجَابِ مِيزِرَا عَلَى أَكْبَرِ خَانِ عَلَيْهِ بَهَاءُ اسْمِهِ الْأَبْحَى مَاحْظَهُ نَاسِنْد

هُوَ الْأَبْحَى

الْأَبْحَى هَذَا كَيْانِ حَدِيقَةُ لَاكَ وَشَجَرَةُ مُونَقَةٍ بِاسْقَهُ فِي رَيَاضِ
 اسْمَاكَ اِيرَبَاطِهَا مِنْ زَوَافِ الْأَمْتَانِ وَشَدَادِ رَيَاضِ الْأَفْنَانِ
 فِي بَدَاءِ الْأَوَانِ الَّذِي اسْتَأْصَلَتْ اسْجَارُ النَّفَوسِ وَاقْلَعَتْ مِنْ
 اصْوَلَهَا بِقُوَّةٍ تَجَرَّبَتْ مِنْهَا الْعُقُولُ اِيرَبَاطُ زَوْبَذَهُ الْدَّوْخَةُ مِنْ مُعَيْنِ
 غَائِيَاتِكَ وَاحْرِسَهَا بِعَيْنِ غَائِيَاتِكَ وَاحْظَهَا فِي ظَلِّ غَائِيَاتِكَ
 وَأَدْمَمَ عَلَيْهَا فِي ضَغْطِ غَامِ رَحَانِيَاتِكَ وَاسْمَلَهَا بِمُلْهَنَاتِ عَيْنِ صَدَانِيَاتِكَ

واعلما مباركة مثرة بالثار توحيدك في فردوس تمجيدك ومحضرة
 مورقة فزيرة بازمار حمالات تحفظت في بذة الشاه الأنسانية
 بفضلك الشامل وفضلك الكامل وجودك أسائل و
 لطفك الوفير أنيك انت الرحيم الكريم عَزَّ

هُوَ اللَّهُ

ط جناب میرزا علی اکبر میدانی علیه بحبا اللہ الاحبی
 هُوَ اللَّهُ

امی مرغ پرآه و ناله بلبلان راحینین و این و آه وزار می چهل
 و محظوظ و مطبوع از اینجنت است که جواب از عدم و رضت
 دیر ترداده می شود تا باه و فغان آئی و بنهاد و اسحان بدیعت در
 هلاستان سبرائی از هزار هزار دستان فغان سحری خوشر
 و از حمامه حدیقه عشق فریاد و ناله صبحکاخی بهشت و مطبوعتر من

جواب نتکارم تا فریاد و فغان برآری و دفرنگه گشانی امی باز نصف
 خود بدریده خود مشاهده نمودی که دقيقه فرصت ندارم و آنی ارامنه با وجود
 این چگونه گله میزمانی البتة باید حرمیه بگزی ملتوی بجهت احشام الادباء

درجاب مرقوم میشود عَ

هُوَ اللَّهُ

ط جناب آقامیرزا علی اکبر میلانی علیه هبّا و اللہ الاعلی
 هُوَ الْأَعْلَی

اشیابت بریشانی مضامین نامه شکرین معلوم و مفهوم کشت چه
 ناله و فغان نهانی حق با بناست تشهیش سبیل طلب و در دمند
 درمان روحانی جوید حریا پر توافقاً بخواهد و ببل مشاهده جمل
 گل آرزو کند و هرچه فریاد و فغان نماید مخدور و مخدوح و مشروع
 لذانالله رات را تأثیری شدید بود و فغانست را شورشی غظیم عبدالهیا

ارزوچنان است که هر دم هر میادی را باید باشد و بذکر دوستان پردازد
 ولی مشاغل و غواصی بدرجه که وصف نتوان علی اخضوع چندی بود
 که فرج در نهایت ضعف بود و علل منته متعدد و موجود اینجاست
 بفضل و عنایت جمال ابجی کل رائل شد در این چند ماہ در تحریر فتوت
 حاصل گشت اگرچه چیز سطركنایت است و یک کلمه دلیل بر
 نهایت عنایت همیشه در عالم دل و جان ذکوری و ازاله
 بیان جمال ابجی مستعد عیم که موفقیت بخدمت کبری گردی و موئیز شر
 نفحات است نطق فضیحه نهانی وزبان بلطفی گلشانی و در مجاہ
 روحانیان چنان بیان کنی که ستر تبیان بنانی : از کلمه یا انصاف
 مراد مراجح بودند اعساف انسان در وقت هیجان محبت در عالم
 دل و جان هوس مراجح نماید و میل بسوخی کند چون در وقت
 تحریر عواطف قلبی به چوش آمد لبذا اتفاک به و مراجح گردید مطمئن

باش نیش فراخ دلیل بر انشراح ارواح است و شببه‌هی در این نیست
 پس شکر کن خدار آکه با تو شوخي باین خوبی شد و این دلیل بر نهایت
 حب روحانی بود احمد لند علیحضرت شهر باری محفوظ و مصون ^{علی‌حضرت}
 حکم رانی مراجعت فرمودند و در این سفر در هر کشور نوعی حرکت فرمودند
 که سبب سرور و جوړ این آوارگان شد زیرا در کمال وقار و سکون
 و همربانی و بزرگواری حرکت کردند احبابی آنها بیدشکرانه اینست
 پادشاهی در اطاعت و انتقاد و خیرخواهی و خدمت سپری تا بعد از
 نهایت بهت را بینایند و شب در فرماود عیشه خیریه علیحضرت شهر باری
 مشغول گردند در غیوبت ملوکانه لازم بود که احباب نهایت حکمت حرکت
 نمایند حال که مراجعت فرمودند وجود پادشاهی مانع ^{گستاخی} هزله
 و رذله و خذله است البته وستان آنچه در نهایت راحت و آشنا
 آیا مراسمه سریزند باید فی الحقيقة پاس التفات حسین پادشاه همراه بازیادا

تامظر و لکن شکر تم لازم ننمگشت یعنی حضرت کبرای این نعمت عظیمی را
 مزدا دمیفرماید دیگر همچون دوست از اکمال شوق تجیت برسان و بگو
 امی باستان بر پیان جوش و خوشی امی پاران همراهان جذبه و شوقی
 امی عاشقان جمال حسن ناله و قعافی و امی سرستان باده است
 ذوق و طریق وقت را زدست مد همید و فرست راغبیت
 شمارید وقتی آید که آرزوی یکدم از این ایام نمایند حال شما
 احتجز سده در این سعد است مرید ملاحظه کنند که چه قدر شکر باید بنماید و چه
 شعله باید بزند و چه شمعی باید بپیر و زند و چه صحیحی باید بلند کنند
 افسرده مرده است مجتوه و محوه صامت ناطق نیست خش
 بیدار نه غافل آگاه نه آسایش جان سوختن بنار محبت رحمت
 و راحت و جدان تحمل مشقت در سبل جانان و علیکم الهماء

عَ عَ

بواسطه جناب این طران جناب آقا میرزا علی اکبر مسیلا فی خلیه
جناب آقا اللہ الٰ بھی

ہواليہ

امی مومن عبد البھا آر بجان و دل در خدمت امریقی بلخی خود
و جهد می عظیم داری نشر آثار کنی و انتشار اوراق فرمائی
جناب این نهایت توصیف را از شما یینجا ید که احمد سبز بر خدمت
امر قائم است و بر عبودیت آستان مقدس موقق فرج حجت
شیراً فاق سودائی نداشت و بغیر از عبودیت آستان مقدس کار و
ارزوئی ندارد شب و روز نهایت آمالش محبت والفت
بیاران است و در این بسیل جانب خشان این عبد از این
خبر نهایت روح و ریحان یا پس و از جمال قدم مستعد عیم که
تو فیض ہدم گردد و تائید مساز و علیک التحیۃ والثناع ع

هو طران جناب قاسم رضا علی اکبر میلانی علیه السلام، استاد الابی
پوامده

این بیت بر میان تحریر تأثیری عجیب داشت رزرا آه و
فغان از دست نفس بی امان از خصائص تضرع و قبل اهل امیان است
و سبب تهرّب بحضرت رحمه این بصیرت سبب تنبه است
و انتباہ سبب ذکر و ننگر این است که میغیراید تفکر ساعه خیز
من عباده سبعین سنه معلوم است سلط نفس بر انسان
ماشد حکم سلطنت فاہر است و ما در پنجاه آن اسیر و تحت ملاسل و
وزنخیر ولی امید بصون حفظ و حمایت حضرت وحدانیت داریم
حضرت یوسف صدیق فرموده ان النفس لایماره بالسوء الا مارح رَبِّي
و تا انسان متنبہ باش متصور است متنبہ و درسایه عنایت رب غفور
و مجسی اینکه او فی غفلت یا بد مرتابی غزو و گرد و معدن شرور پیشکش

گن خدا را که متنبه به بوسار نفی و دسانس نمیباشد مرقوم نموده بودید
 که در مطبع سلطانی بخدمت مشغولید البته در نهایت صداقت و انت
 و همت و غیرت و راستی و خیرخواهی خدمت بدولت نماید اگر
 دولت حامی مظلومان نبود ملاحظه نمینمودید که زاده اان ریا کارچه میکردند
 و علمای بی انصاف چشم نمودند و علیک التحجه والثناه عَزَّعَ
 طهران جابر فائز را علی اکبر میلانی علیه بهاء اللہ
 ہو اللہ

ای بندۀ حضرت رحمن چندی پیش از ارق مسطور مر رسول گشت
 البته تا حال محفوظ شده و حال نیز تکرار مرقوم میشود احمد سعد حضرت
 مفسدین معلوم و در نزدا ولیا میمور باشی و ازادگی و خیرخواهی و راستی
 یاران الٰهی محقق ثبت شد چندی پیش مکتبی بطران ارسال شد
 و احبابی الٰهی را تائینات لازمه وبشارت داده گشت که ارشادت

مفتریان و تهمت مبغضان افسرده و ملووں گردید عقیریب مفسدین معلوم
 شوند و رسوایی عالم گردند احمد نسکه د پیشگاه سریر تاحداری و در
 حضور صدارت پناهی معلوم واضح گشت که متجاوزان و مفسدان
 بیگانگانند نه آشنایان این حزب مظلوم به خصوص قاطعه مامور باطل
 و صداقت سپری سلطنت کبری هستند زیرا خیانت بپادشاه پاکل
 سبب نقمت و عقوبت خداوند عادل گردد و خصوص طبع
 الواح مرقوم نموده بودید اگر مکنن باشد و حکمت اقتضا کند صراحتاً از احیث
 شهریاری یا جناب صدارت پناهی استینان نمائید که الواح
 اشرافات و تجلیات و بشارات را از او و پاوامر کجا خواستند
 که با بگلیسی فرنسوی در کمال بلاغت ترجمه شود و اصل با ترجمه ناطبع
 گردد و ارسال با پنهانیت شود زیرا طلاق بسیار است و
 خردیار بجد و شمار اگرچنانچه مصلحت است ترجمه و طبع شود

وارسال آن صفحات گردد اگر بصیرافت طبع و طیب خاطر شهرا حادل اذنه
 اجازه فرماید طبع نمایند و رأساً ارسال امر بخواه پاریس نمایند والاب لطف
 رأی جان آزادنی حرکت ننمایند و خود آن خاب متنکش این خدمت شوید
 و علیک التحية والثمن آرع آرع

هو

طهران خاک افامیرزا علی اکبر سیلانی عیسه بھا آستہ
 ہوائمه

نامہ شما رسید و مضمون معلوم گردید درخصوص لقب مذکونی بجهت
 حضرت صنیع مرقوم نموده بود یکه ایشان از آرزو چنان است که در دگاه آنچی
 بذکری مذکور گردند و بلقی مخصوص لمنا حضرت صنیع در دگاه حن
 بیدیع الموببه مشهور ومن امیدم چنان است که معنا و حقیقت هر
 یقی در ہویت ایشان مجتتم گردد تا حائق و معانی بصرftی مانند انوار از

رجایچه حقیقت ایشان ساطع ولایح گرد و در خصوص الواح با ترجمه مرفوم نمود
 بودید که از اینجا ارسال شود در اینجا مترجمانی مداریم ابدیگه تو از یک سطر
 از آن مبارکه را ترجمه کند چگونه نمیشود در اینجا ترجمه کنیم و ارسال اینم و این بد
 هم ابدی مجال اینگونه امور را یعنی رسیدگی مدارد لهداد رهایخا به رجه از
 آن مبارک که موافق شرب اهل غرب است که جمیع امر بصلح و صلاح عمومی است
 و حب و فنا با جمیع افراد انسانی درستی و آزادی هم کیا فرع بشری و عدم
 فاد و اتفاق و اتحاد و روش و سلوك اهل است است آن الواح را بواسطه
 ترجمه‌ای ما بر در نهایت فصاحت و بلاغت و باحسن عبارت دهیان
 ترجمه مفوده طبع شود والا ولا اینجا ابدی میترسیت و در افریکا یک ترجمان
 و بس و آن بقدرتی کار دارد که تصویر نتوان نمود اما دیگران بسیار درست
 ضمیمه نمود و علیک التحية والثنا ع

هوانس طهران جانب قائم روز اعلیٰ اکبر میلانی علیه بسیار اسد الائمه

هواسه

ای جوان میلانی پیچ میدانی که الآن درجه حالتی باید تو مشغولم با وجود اینکه
 فرست و راحت و آرامی بیچو جهیز نه ولی دل و جان محبت یاران متأثر و
 از قرقشان تحرارت حضرت علخاس مکوئی انش آتسه مطرایدات
 لا بهوتی گرد روز بروز بر کمالات انان بیفراید دوست و پچاه علخسا
 واصل شد این عبد را آرزو چنان بود و مقصود چنین که اشی و نشانه در
 اینجان فانی مذاشته باشم بکلی مخدوم باشد و فانی و بنی نشان گردم ولی تبعید
 چنین بود که در بایت جوانی با مرطع از قم مطر عکسی بیندازم آما فراموش
 شده بودند انهم چیز که در دست یاران اتفاق ندارد مجح جان منتشر گشت و
 بطرز نامی مختلفه طبع شده حتی در روزنامه های بسیار مطبوع و منتشر و مشهور گشت و
 محبت آن دلبر هر یابن رسواهی آفاق گشت و علیک التحیۃ والشناء

عَ

هُوَ اللَّهُ

طران جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی علیہ بھا آللہ الائمه

هُوَ اللَّهُ

ای یار جانی تمامه آن حبیب روحانی واصل و در حقیقی آن نامه تصویر مقدس

نورانی پیک روحانی و فاصله زدنی و سفیر الحی میرزا بیدع روحی له الفداء

بود چون نظر بر آن تصویر مسیر افقاً و حشمت و شن شد قلب من شرخ گردید روح

روح و ریحان یافت و چنان سر در و جهوری از این ہدایت مقدسه مقبول بحال

گشت که وصف نتوانم البته اگر خانچه مکن است قدری دیگر از این تصویر

سبارک ارسال بین ارض مقدسه نماید و عدیک التحجه والثنا و عَ

هُوَ اللَّهُ

طران جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی علیہ بھا آللہ الائمه

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت برپیان مکاتیب آنچه ب رسید و تصاویر انعکاسیه
 حضرت پیکت حسن جناب بدیع جانفشنان وال مشاهد اش
 سبب روح و ریحان گردید روحی له الفداء سبحان الله آن
 هیکل بدیع در نهایت رضا و تسلیم و قرار و تکین در دست رخو خوار ایر
 چون مشاهده شود حالت عجیب دست و بد و انقطاعی عظیم حاصل گردد
 و علیک التحیة والثناه عَزَّ هُوَ اللَّهُ شَاهِ رُوحَ الْفَلَقِ مصطفی
 ملکوتی حضرت عکا سیاوش را از قبل عبد البهاء کمال استثنایق بیان نیا
 از الطاف حق امید وارم که در جمیع احوال مؤید و موقن گردد و علیه البهاء
 و علیه التحیة والثناه عَزَّ عَزَّ هُوَ اللَّهُ مُسَتَّازٌ لَكَبِيرٌ بِرْ بَرَان عَزَّ عَزَّ
 طران جناب اقامه را علی اکبر میدانی علیه بهاء الله الابهی
 هُوَ اللَّهُ

مکتوب شما و اصل و تصاویری که ارسال فرموده بودید و اصل گردید
 گردد و چهل عدد از تصاویر حضرت بدین که در پتخانه بغداد ضبط گردید
 از تصاویر این عهد در آنجا موجود است ولی اگر از تصاویر خناب
 بدین ارسال دارید مقبول حضرت صنیع و حضرت علکسما الملک است
 تحقیق مشتا فانه بر سانید از حق میطلبم که ایشان و شما و کل را ممیزد
 و موفق فرماید و علیک التحیة والشناع عَ
 طهران: جناب اقامیرزا علی‌اکبر میرزا فی علیه السلام
 پُوامسند

ای جوان رحمانی: هر چند از میلانی ولکن احمد سعد مردمیدانی
 و بجان قیم‌آستانی علکسمای حضرت بدین روحی لشهادت الفدا،
 واصل و چنین علکسمای حضرت غضن اهر و اصل و مشاهده اش
 سبب روح و ریحان گردید از حق میطلبم که بهواره بخدمات صتبه

مقدّسه موفق شوی و انشاء آنند با نچه فتی آمال و آرزوی دل و
 جان است موئید خواهی شد مطمئن لفضل ان باش و مستبد بر
 فیض بیان و ذلک من فضل است بیوته من شای و اند و فضل عظیم ع
 ۹ طران جناب آقا میرزا علی اکبر علیه بهاء اللہ

ہ بواسطہ

امی بابت برچیان نامه شما وصل شد و از منون بالام قلب
 محظون اطلاع حاصل گشت هر چند جام محن و آلام از برای کل سرشار
 و هر قسی بقدر خویش گرفتار زیر از برای بشر در این تو و ده غیره زدرا
 جان است نکام دل رفاقت وجدان شاعر ترک گفته است
 یو قدر سپر بگنبد فیروز فاما ده ذرات جمله تیر قضا یاه شاهزاده
 ترکی میدانی حاجت بتریمه نیست اما بیکانگان هر چند شاه تیر باید
 ولی از ترسیچ جبت تسلی خاطر ندارند تمحش از مرعن نه و درد شان

درمانی نیست اما آبیندگان آستان مقدرس احمد نعمه انجمیع جهات
 ابواب تسلی خاطر بازو گشوده و از برجست اسباب سرو مریتا و آماده
 اگر تیری آید در مقابل آن شکر و شیر حاضر و اگر ستم نفعی موجود مشهد بدفع
 مشهود زیرا دغل محدودیم و برعین مورود و فائز بر فدر مرفود
 بر قدر بلا یا و محن احاطه نماید چون عنایت جمال مبارک بخاطر آید طیما
 احزان را مل شود و نفر روح و ریحان در خشد کیت در دولی
 احمد نعمه هزار درمان حاضر کیت تخم و لیکن احمد نعمه هزار رحم
 موجود با وجود این فضل و موهبت دیگر چرا از بلاد نجف شویم
 و از جهان محروم گردیم علی ای شخص علیان آنچی باید بعد از صعبو مبارک
 هر بلاد مصیبی را بجان بخریدار شوند مقصضی و فاین است والا
 چه فرق میانه ناوسایر ناس باری مقصده این است که باید ابدآ
 محروم و دلخون مباشد و هر بلای را در نهایت سرو قبول نماید

بعالمی آنی که بی خبر از جهان و جانیان گردی و مانند ملائکه عالیین محو و حیران
جهان دو اجلال شوی . و علیک التحیة والشناه عَزَّعَ

؟

طران جناب اقامیرزا علی اکبر میلانی عليه التحیة والشناه
بِهُوَ اللَّهُ

ای بندۀ صادق جمال ابی فی الحیثیۃ ایام عُسْر امداد یافت ولی
اگر دقت نهانی در سنه ماضیه سُر عین خُسر بود زیرا این آوارگان دنیايت
مشقت و بلایا با وجود این اکتفیتی رحمتی می یافت
شرکیک و سیمین بن بنیو ایان نبود حال احمد سنه شما نیز ایام بر این
آلام گذراندید و با ما اشتراک دار ارتباک داشتید البته حال ثابت
بر میثاق تما بع حال عبد البهاء طبع النعل بالبغلل پس از
فضل و موهبت پروردگار امیدوارم که حال کل خوش باشد

و فرج دسرور خدحد زیر اسلط مفتریان قدر می خست

یافته و علیک التجهیه والشناوع

۹ طران جناب میرزا علی اکبر مینا

هوائد

ای ثابت برپیان نامه شیرین مضافین وصول یافت مرده

داده بودید که از نجفی که در منزل آقا سید حسن فراهم گردیده در ترکیب

مجالس تبلیغ مشورت گردیده و نهایت اتفاق براین شده که نه

مجلس اضافه گردد و در نقاط عدیده قرار یابد و مرقوم نموده بودید

که نجفه کلبه شما لانه و آشیانه طیور شکور شد و در روزه شنبه گذشتہ

مشروع گشت این ای رزین و صین است و سبب انتشار

نورمین نقوسی که بر انتشار تعالیم الحی قیام نمایند مویدند و

موفق و مکرمند و مقرتب ای هم امری ججز این مویدند در حدیث

قدسی است میخواید من هرگز ای رشراً اقرباً نباشد این تقریب
 بواسطه مدایت نفس است و انحراف قلوب محافل بلینه هرچهار
 بیشتر هر بر وی باید در نهایت حکمت باشد و در نهایت سکون و قرار
 مجری کرد و مسبب فرع جاهان نشود و علت جزع همیز دان گردد
 و اگر حکمت منظور گردد مجالس نجیب به کسن نخشد و عدیک التحیة والتشذیب

طران

جناب آقا میرزا علی‌اکبر میلانی علیہ السلام اللهم الابھی ملاحظه نمایند
 ہوالمد

اشیاء بت برپایان لوایحی زامر کیا و اصل و در طی این لفاظ و
 بعضی بواسطه جناب ایادی ابن ابیر علیہ السلام اللهم الابھی رسال میگرد
 تابخاط خوشی برونق و لکشی و ترتیب طیح مرقوم نموده و در نهایت اتفاقان
 طبع نموده ارسال بسایر ولایات نمایند این خدمت را بتوحیث شویم

واليسته نهایت وقت بجا و بحسب طبع آنچه لازم است از وقت و مدار
واجرت مطبخه از خا باین بوجسب همین مکوب بگیرید و علیک بهمه

الأبحى عَزَّ

هُوَ الناشرِ ای دوستِ حقیقی در این خصوص وقت نمایند که خطبیاً
خوبی و طبع لطیفی و جناب مصور حما فی نیز باید هشت فرمایند که مثکان
غمومی این عبد بخط رسیار ممتازی مرقوم وطبع لطیفی مطبوع کردد
رسانی و مطبوع ملاحظه کردید رسیار سیم بود بعضی موافق نگرفته بود
و محله ای دیگر نیز که گرفته بود بد خط و بی رنگ بود عَزَّ
طران آقا میرزا علی کبر رسیان

هُوَ الله

اشیای بت برپایان نامه رسید و خزن و انزو و شما سبب تأثیر قلقو
گردید زیرا مرآ آرزو چنان که تو و مبددم فرج و سرور بشیرزادی و

از بشارت الهیه بوجد و طرب آنی حال چون تو را محروم نایم نه نوم
 شدم ولی رجا از جمال اجسی دارم که قورا فرح و سروری نخشد که در پیچ
 موردی محروم نگردی یعنی فرج ابدی دروح و ریحان سرمدی باشی
 امّة الہبّا، میں کلیفورد و مستر دریوس و فیضه محمره شازرا از قبل من تجیت
 محترمانه بواسطه مکتب برسان باری ای بندۀ صادق حق معصداز
 مسافرت آنان این بود که سبب تذکر و تبل غافلان گردد ملاحظه نمایند
 که قوه کلهه الله حکومه در عالم امکان نیقوذ نموده که از اقصی ملاعنة غرب نقوسی در
 نهایت استیاق و شوق بزیارت احبابی شرق روند و از این قصیته
 ارتباط احبابی ایشی واضح و مشهود گردد ای ثابت برپایان محروم
 مباش من غنچوار تو هستم و بی نهایت هر راب ارض مات و عست
 در اینجان فانی ملوی مشو عیسی بن میرم را ملاحظه کن بقول ملائی رو
 گر در آتش بازید چون خلیل در چویی میکنی خون بسیل

وچو یوسف چاه و زن انم کنی و رز فت سرم عیسی مريم کنی
 سه نگردا نم نگردم از تو من برفش مان تو دارم جان و
 تا تو افی در تخلق با احلاق روحانیان بکوش و بشرنخای پرواز
 مکتوب جوف را بر ساید و علیک التحیة والشمار ع

ملکه نور احمد خان طهماسب
 نیز پسر احمد خان طهماسب را
 از پسران خود برگزید و او را
 در کاخ خود بزرگ کرد و او را
 شریف خان نامید و این اتفاق
 کوچک کاری بود که از این کار خوشبختی
 سلطنت اسلامی را در خود
 ارتقا داد و این اتفاق را
 از سلطنت اسلامی دانند و این اتفاق
 پس از آنکه احمد خان طهماسب
 در این کار موفق شد این اتفاق را
 که احمد خان طهماسب را برگزید

۹ طهران جناب آقا میرزا علی‌اکبر علیه السلام آللله الراحی

هو انتد

ای شایسته بر پیمان این در فرقه راجح طلب سیار خوش چل و پنجاه نسخه
مرقوم نموده در کمال سرعت با اطراف ارسال دارد عَزَّ
۹ طهران جناب آقا میرزا علی‌اکبر علیه السلام علیه السلام آللله الراحی

هُوَ اللَّهُ

ای بند و حق این نام افامیر زاده امیر اطیح نموده به رو انتشار دهد و ع رع

۹

شیخ

طهران جناب محبت‌السلطان افامیر زاده اعلیٰ اکبر مسیل‌الحق علیه سلام آلامه الاجمیع

هُوَ اللَّهُ

ای دوست حقیقی نامه رسید و از اثر خامره واضح و مشهود گشت که تنای

قداداری و آرزوی بذل جسم و جان تا این بلایا از این مسجون مدفع گردد

وراحت و آسایشی حاصل شود این تنای از شنا دلیل ثبوت در سخن بر

پیشاست و سزا در تحسین افرین ولی عبد‌البار افیزد آرزوی و آن

اینکه قدامی را گردد و محبت دوستان بغير بالخواهش شتابد

الاحصم قدر لی بذه الموبهبة العظمی والمنی بذه الکافس الدافتقة بصیرا را سر لوفاء

در خصوص مکالمه با شخص مجرمی مرقوم نموده بود یه بسیار موافق معصوم دایین است

که مبایهورین دولت ابد دست عثمانیه تفضل را کما ہو حقه تغییر نمایند که هر ایشان
 ابدآ در امور سیاسیه مداخله ننمایند بضرف قاطع منوعند و هنگامی از این طبقه
 در امور سیاسی مداخله نمایند بلکه در گران از او دوری حجیسند بلکه تردد نمایند
 و برگان برای اینکه در این بیجانها و فسادها و انجمنها که در طران تشکیل شد
 بهایان ابدآ مداخله نمودند و نزد یک رفتند و همین سبب علامت گیران شد
 که بهایان وطن پرست نیستند و همت و مروت ندارند حاجی استبداد
 و مرrog استقلال فحال آنکه بهایان جان فدای جهانیان نمایند و
 پرستش نوع انسان کنند ولی بضرف قاطع مأمور باشند که در هر محلی که بهستند
 بحکومت آن محلکت در نهایت صدق و امانت باشند و در این خصوص
 نصوص متعدد واقع بهائی رہبر راه دوستی درستی بود و با عالمیان
 در صلح و آشتی حتی اعدای خویش را اجتاشمده و بخواهان از اخیر خواه گردید
 جمال مبارک در بعضی الواح که در عراق صحا و بصیر صحیح عبارت میزیر نمایند که الگونی الف

شرعیت است بود البته قائل خویش را وارث خود مینمودم این است
 مسلک اصل بنا خدمت با جلائق کشند و ترویج خصائص و فضائل عالم
 انسانی نمایند خادم علومند و جانفشار خصوص این نقوس را پروازی
 دیگر است واوازی دیگر از همان دیگردم نریزد و بعالم دلخواهاند
 جهان ناسوت تار و نگ است ترقی در جهان ملکوت جویند از هر قید
 از آدم و از آنکه جهان آب و زنگ بیزار دهقان آنکه مستند و کشت
 حقیقت آسیاری نمایند مد اخذ در امور سیاسی عاقبت پیشانیست ولا
 نیسم ولا یعنی باید از علوم اصراب در کنار بود و انخوار اراده از چه عبّت
 ابدیّه ای ایشان بخاربرد و علیک البها آلام نمی خواهد
 بواسطه جناب محبت اسلطان علیه به آراله
 میرزا روح الله و میرزا فواد والد و محرّمه ایشان علیهم بهار اللہ الکاظم

هُوَ اللَّهُ

امنیت سبین آن یار روحانی از خدا خواهیم کرد کاشن بلکوت را نهاد
 بسیمال گردید و ریاض حدیث را کلمه‌ای مطریمیال از فیض ساخت
 غایت پرورش پایید و شنیدن محظیانیت طراوت و لطافت بعینتیما
 جوئید و در این جویا رموده بست نشود ندانگندید و بعینصیعینتیما بر سید
 از غصه روحانی پدر محضر بستان باشدید وزاده دل و جان انقره

درگاه بیزان و علیکم الہمآ، الابی عَلَیْکَ

هُوَ اللَّهُ

بواسطه جناب آقا میرزا عبد الله صحیح فروش جناب آقا میرزا علی
 میلانی محب السلطان علیه هباد آلسده الاجمیع

هُوَ اللَّهُ

امنیت سستیم در قشیکه عبد الہمآ در نهایت تضرع و ابتلاء
 بتونا مهلهله و بکمال روح و رجاین متفاوت است امواج طوفان حواله

نماید و میرا نزاو صیحت کند که ازو قابع ارض اقدس ابدام ضطرب ف پریشان
 نشوند و در کمال استقامت تزیین بنا عظیم فریانند ائمّه بسته و حانی
 جناب میرزا احمد را پورت یکسال امریکا مرقوم نموده و تفضیل داده و این
 را پورت نظر باقتصای وقت هم است لمند ابابکار است تعال رساله را
 طبع نموده بمجیع ولایات ارسال داردید و چند نسخه از برای خود آقا میرزا احمد
 تیز زبرستید و آنچه مصروف طبع رساله است از حضرت این گبیرید و آما
 این رساله را بدست خارج نمودید و البهاء عدیک و علی کل ثابت نابت

۹

طهران جناب آقا میرزا علی اکبر محبت السلطان علیه السلام اللهم ابْلُغْ
 اهْبَتْ بِرْمَيَانْ اَرْفَضْ وَمُوْهَبْتْ رَحْمَنْ بِرْمَيَانْ ثَابْتِيْ وَالْبَتْهَ ناطقْ

گردی و تائیدی فائت یابی الیوم برکش بابت برپایان حضرت یزد ا

جنود ملأا اعلى نصرت نماید و ملائكة نکوت انجی تایید فرماید بر برازیر ای قدم
 کند ابواب مفتوح شود و صد و رشوح گردو بر قدر عنايت رسد و صحیح مید
 بد مد و انوار تایید بدرخشد مطمئن باش از پیش مرقوم شد این جنبه حخف و
 الواح مبارک و مکاتیب عجمی این عبد و خصوصی مفضل را بکتبخانه پاریس بو اهله
 جانب در یغوس ارسال دارید و حال مکتوبی از ایشان از لندن وارد
 و بهین خواهش را از برآمی کتبخانه لندن فرموده اند لذ امکتوپ ایشان در چوف
 ارسال میگرد و تا ملاحظه نمایند و متفقین آن مجری دارید شمار ارسال را در نزد بخان
 مشادی ارسال کنند ایشان میرسانند و چون تحریر مصارفی وارد نزیر ای
 خوشحال و بر کاغذ لطیف طریف و پر دوام مرقوم گردو و ند همیب شود و ارسال
 کردد جانب این مصروف فراتقدیم نمایند و علیکم الہماء الابی ساعع

۹ طران جانب اقا میرزا علی اکبر میلانی علیه بحب آللله الابی ساعع

هُوَ اَسْتَر

ای ثانی بست بر پیمان از پیش نامه مفصل شما ارسال گردید حال فخر خضر مرقوم
 میشود جمیع آنچه مرقوم فرموده بودید از اختلال و اعتلال و انعداش و فتنه
 و ولوله در ایران جمیع نتیجه عبارت است که محفل رو حافی مرقوم گردید که اگرچنانچه
 بشکرانه خونخواهی حضرت آقا سید حبیبی در سیرجان بود علو و سهو ستر و
 آلای غسل اسلام یارید و شاهد اگرچنانکه در آن نامه و در نامه های دیگر مرقوم شد
 معمول میگشت تا بحال ایران در نهایت اطمینان بود و خط و امام جمل
 شده بود خدا میفرماید این تقدیر و احترام صورت کنم با وجود منگساری
 یاران در سنگسر و شهادت آن بهیکل مقدس در سیرجان و فتوای بر قتل
 عموم یاران از محمد حجود در بربریز و شهادت دو نفس غیر آیا اما اطمینان
 ممکن لاؤ است مقصود این است اگرچنان نشده بود نهایت امنی امان
 حاصل شده بود حال ما جمیع بادرگاه احتمال نهایت تصریع و ابتهال نیمایم
 که این برسیها از افق ایران متلاشی گردد و این غبار تیره نباشند و این

اتش افز و خته خواه موش شود دولت با بابت نانگره شیر و شکر آمینه گردند
 و حق جمیع دعا مینهایم یاران آنکه باید قطیعاً تعالی میل نفرمایند و مقدار
 ذرته فی خود رأی نباشدند بمحبب دستور العمل عمل فرمایند و آن
 اینست که اطاعت حکومت کنند و بد و طرف خیز خواه نباشدند
 و ماتلو آنند سبب صلح و آشناشی گردند ولی درنزاع وجدال قطیعاً حله
 هر نفس محجباین تعليم صريح عمل مندوبيتن است که موقق گردد والامین
 آلا خسیر آغاز آن عَ عَ جناب آقا میرزا علی اکبر تفضیل محلبین منعون
 شرعاً امر نمای که در شیوه کاغذ بجهت بنای شرق لاذکار جمع شده درجت
 بزودی طبع نمایید و با اطراف بفرستید عَ عَ
 ۹ طران جناب آقا میرزا علی میکن علیه بهار الله الابی

ہوائیہ

ای ثابت برپایان کیک مجلد کتاب بواسطہ جناب صنیعیل السلطان

واصل گردید و یک مجلد از آثار مبارکه جمال الحجی جل سمه الاعظم هم پروردید
 و چنین مجلد دیگر که هر دو با جس خطوط مرقوم و ندیمیب کافی گشته اثراسته
 بکتبخانه عظیم لندره ارسال میگردد روزی از آن کتبخانه بعضی از آثار مبارکه
 بسیار ترین خطوط موجود و بتمام با غلط در آیام مبارک از ظهران و شناور
 بودند و بعضی از زیاران در این آیام در لندره آن الواح مغلوطه را استشنا
 نموده خیال طبع و نشر داشتند فوراً منع نمودم و مرقوم شد که مدیر کتبخانه تیر
 تقدیم نمایند که آن آثار مقدّسه کلمات مبارکه که هر عرفی مقابل باشیا کلان
 مغلوط است لذا بهتر است که آن الواح مغلوطه را محظوظ نمایند و در
 مقابل کتبی از آثار مبارکه صحیحه با بدیع خطوط مرقوم و ارسال شود لذا این
 دو کتاب از آثار مبارکه ارسال بکتبخانه لندره میشود والبته شما نیز
 باز در آنجا از آثار مبارکه بقدر امکان صحیح غیر مغلوط جمع نموده با بدیع خطوط
 مرقوم نمایند تا ارسال کتبخانه لندره گردد و آنچه مصروف آنست

باید جناب این داناید و آنکه نیز این عذر ایستی ندارد مگر بعضی از
 مکاتب بغضله که در فعالیت خلق و این فضیلت ارباب بحراند و با توضیح
 حشویات بعضی کتب و رسائل که روز براین مرقوم نموده اند آن سکانیه اگر
 چنانچه نشر گرد و ضرری ندارد لهد اثما جمیع هست را در نشر الواح مقدسه الله بهیه
 مبذول دارید و یک مجلد که تازه از اثار مبارکه جمال فرم جمع و تحریر نموده
 و درست تذهیب است زود اتمام نموده ارسال دارید که بکتبخانه ذکور

ارسال شود عَلَى

۹ طهران جناب امام زاده علی الکبر میرزا فیض محبت اسلام طحان خلبانی بهار آلسادات غیر امیرستان

هُوَاتَه

ای ثابت بر پیان کتاب بین قرین اطلاع گردید از خصائص علیه
 و لشیان استنباط شد حد خدار اکه خادم امری و قائم بر محمد و شاه
 بر حسب و نابت پرگل از خود است ایام مرقوم نمودی این مواف

پیاپی میرسد و میگذرد ولی بجز امر اندیشی و برقرار نیس له تقاضا **البلطفت**
 یکچون نباشد باز نریزه و آذنی جست لا یکچون الا نگذا **حضرت احمد** منجی
 تو یم و صراطی مستقیم هاران نو نماید برآن خط حرکت نایم توجہ باید و توفیق از
 درشت و داریم و یقین است که کلمه ای سده نور بین افق گرد و جبار فجانی
 روشن نماید این شرایع و جداول از کل افالم مرتفع شود و دبر وحدت عالم
 انسانی در قطب امکان جلوه نماید اینست تنا و آرزوهای بین مظلومان
 از ترتیب واژدیاد محافل تبلیغ و همت و خدمت باران قدیم و جدید مرده
 دارد اید این خبر شمارتی بود که مینهایت مسرت حاصل شد و علیک الہمما الْحَمْدُ لِلّٰهِ
 ۹ طران جناب فامیرزاده علی اکبر علیه بهاء اللہ اللہ

هُوَ الْمَدْ

امشی بابت برپایان نامه شمار سید و کتبی که بخط خویش مرقوم منوده
 بودید چنین مقبول گردید اگرچنانچه در ادارات دولتی کاری سپیدا شد

داخل شوید و لی باید نوعی سلوک و فقار فرمائید که سبب عزت امراءه گردد

وعلیک البصائر الاجمیع

۹ طران جناب آقا میرزا علی کبر میلانی محبت السلطان علیه بخواهد

این روزنامه را در غرب شخصی از خارج طبع نموده و فصلی مفصل را این امر

مرقوم نموده اگرچه پس از خطا بسیار دارد از جمله سند پیغامبر کما ولی چون

دلالت عرضت و غلو امر اسرار شنیده و الفضل ما شدیده از اغیار لذت

ارسال شد تا طبع نموده انتشار دهد

۹ طران جناب آقا میرزا علی کبر میلانی محبت السلطان علیه بخواهد

هوالله

ای ثابت برپایان نامه نجف رمضان ۱۳۳۸ه وصول یافت حوادث

بسیار خوش داشت که احمد الله نقوس محمد بدیار شده و شش چشم خذب

فرات حقیقت گشته و شناق میارد ببرسر ارگردیده بکمال جد و جهد
 تحری حقیقت مینمایند و طبیعتش محبت آنده ظاهر کاشانه خویش الانه و آشیانه
 نموده این خبر مرورث سرو و جبور گردید از خدا چنهم که بایران و
 اماه حرم منظر آیه مبارکه و پا نجف هم محتشد و نگردند و آنچنان احمد و
 بکمال جد موقق بر خدمت شد کانگاه خلیقت لیندا مجموعه آثار مبارکه
 بخط خوش رسید و انش آنده یکتباخانه ای معتبره اور و پا ارسال میگرد
 سراج بارق جناب آقا سید صادق را از قبل من نهایت محبت و
 اشتیاق ابلاغ دارید فی الحقیقت ارشان بسیار رخت میکشند و از ارشان
 خجلت دارم نامه لی یکناب آقا حسینعلی بیک ارسال گردید بر مایند
 و علیکم البهاء الابحی عَ

طهران جناب آقا میرزا علی الکبر میلانی علیه هبایه آلسده الابحی

ای شایسته بر پیان نامه شما با سوا عکس اند اخه دو مکتوب رسید
 فی الحیفۃ آنچه ب نهایت محبت را تخلی مینماید و بخدمت حی پردازید
 این چه نهاد دلیل عبودیت درگاه کبریا و توجہ ملکوت الاجمی است
 امیدوارم که همیشه موفق و مؤید باشی حکایت از فضاد و فتنیه یکی باشد
 نموده بودید که با فرق اقیام نموده اند و شب و روز را پورت بجهالت میدهند
 شمار بر صلح و سلام و محبت و خیر خواهی عموم ملت و صداقت بجهالت و
 عدم طائله در امور سیاست مداومت نماید سمام افراتی که از آن
 پر آن است بیشتر خود آنها را جگرد و شاذ فکر آن باشید که نزع و
 جدال و بین علوم بشر زائل گردد و اساس اتحاد و اتفاق وجود
 عالم انسانی گذاشتند کردد دیگر یعنی غصه نداشته باشید و
 علیک البهاء الاجمی ع

۹ طران جناب آقا میرزا علی کبیر شیخ محمد بن سلطان علیمه سید احمد الاجمی

هُوَ اللَّهُ

نَامَهْ شَارِسِيدْ ازْتَائِسِينْ مَخْلُولْ وَحَانِي در طبرستان مرقوم نموده بودید بسیار سبب
 سر و گردید امیدواریم که استفهامت نمایند و بهت برخیزند و بخواهات
 قدس محبوب گردند و بنوایی صادق مسیو شوند محو و حانی باشند
 و ساعی در اعلان حکمَةِ الْحَقِّ حضرات یادی امانته علیهم السلام آنچه
 از اعضا می‌ولیه وارکان مخلل روحانی هستند و صاحب رأی خطوطی که
 ارسال نموده بودید واصل گردید فی الحقيقة رحمت بسیار کشیده بودید
 و عدیک البهاء، الأبعچی عَزَّ

۹ طران جناب اقامیرزا علی اکبر علیه بحبا آنچه ابعچی

هُوَ اللَّهُ

نَامَهْ شَارِسِيدْ وَمَفْرِيَاتِ اهْلِ جَهَاتِ مَعْلُومْ وَوَاضْحَى گردید جو
 در این خصوص مرقوم شد و ارسال گشت تا طبع نموده در میان اجها انتشار داشت

وَلِي بُسْيَار احْتِيَاطٍ كَمْنِيدٍ كَبَدْتَ يَحْيَا إِيمَانِي فِتْنَةً وَآنَكَتْوبَ ارْسَال
 كَشْتَ زُرْدَ جَنَابَ أَمِينَ بِشَاهْ خَواهْ بَهْرَ سَمِيدَ اِنْكُونَةَ اَمْوَالَهُمْيَنَ مَذَادَهَ وَ
 رَبَّنَا بِهِ اَجْتَهَانَ عَظِيمَ دَرَجَ مَظْلُومَ مِنْ تَحْقِيقَ وَتَقْرَرَ خَواهْ بَهْرَ يَافَّهَ لَا يَسْعَى
 لِعَلَمَاءِ السُّوَادِ اِلَامِيَّنَ الْفَرَارَ سَيِّدِ الْجَمِيعِ مِنْ حَسَرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَذَلِكَ
 هُوَ اَخْتِرَانُ الْمُبِينِ وَعَلِيكَ الْبَهَارَ الْأَبْجَيِّ عَزَّعَ

بِهِوَاللَّهِ

طَهْرَانَ جَنَابَ قَائِمَزَ اَعْلَى اَكْبَرِ مَدِيَانِي مُحَبَّ السُّلْطَانِ عَلَيْهِ بَهَارَ اَسَدَ الْأَبْجَيِّ

بِهِوَاللَّهِ

اِثْنَتَ بِرْ پَمِيَانَ كَمْتُوبِي كَهْ دَرَدَ اَفْعَهَ بِرْ مُفْسِرَيَاتِ اَهْلِنَجْفَ شَرْفَ مَرْقَمَ
 شَدَهَ الْبَسَّةَ ضَبْطَ نَمَائِيدَ وَسَوَادَشَ رَاكِبَسِيَ مَذَهِيدَ بِهِرَيَ بَدْسَتَ يَحْيَا
 مَيْ فَقَدَ وَجْهَتَ اَرْسَالَ مَيْدَارَهَ وَسَبْبَ اَرْذَيَادَغَضَ وَعَدَاوَتَ مَيْكَرَهَ
 الْبَسَّةَ الْبَسَّةَ ضَبْطَ نَمَائِيدَ طَاحَظَهَ دَرَجَرَيَهَ جَلَ المَتَيَنَ نَمَائِيدَ كَهْ

جَمِيعِ این شیوهات از بحاجت نیست رَعَّاع

۹

طهران جا با فامیرزا علی اکبر میلانی علیه به آنست
هو است

ای بابت برپایان نامه شمار سید مضمون معلوم گردید انجمن
باریس فی الحقيقة بخدمات آسمانی مشغول و بعیودیت باگاه الهم معروف
مویدند و موفق مضررند و محترم از الطاف بی پایان امید چنان است
که بخدمات کلی موفق گردند و در این میدان سبقت گیرند ان رقی یه الملویة
الموفق الکریم ناصرالملکه بجز ای خویش سید و همچنین موقر اسلامیه پادشاه
ظلم و ستم خود نائل گردید ولی چفamide کسی شنبه نگزد د لفسی متذکر نشود
لاغنی الایات والذر امانی خوسی از اجتاکه در اداره حکومت مستخدمند
باید بنایت صداقت و امانت و عفت و استقامت و پاکی و ازادگی

خدمت نمایند دامن خویش بمنافع شخصیه نمایند و سبب نیازی فنازیر خود را
بدنام و محروم از درگاه کبریانگشتند و چون در امور حکومت مستجد مسید مجور بخواهد
این مداخله در امور سیاسی نیست زیرا این نفووس تکلیف امورت خویش را
محترم میسند از مداخله در امور سیاسی کسانی ممنوع که امورتی ندارند
و تعلق بحکومت نداشته اند مداخله در امور سیاسی خارج از وظایف

ایشان است و علیک البهار الاجمیع

طهران جناب آقامیرزا علی اکبر میدانی علیه بحسب آراء شیعیان

چهارمین

ایشی ثابت بر پایان نامه شماره سید محضون سپاهش ریشه مفهوم مگردد در
وقوعات ذکوره حکمت ستوره موجود من بعد ظاهر و اشکار گردد این
عزل انش آراء مورث نصب خواهد گردید نفوosi علیمک در خانه انتقام

المیخذ زیر پرض حصبه اتفاوه اند الطاف شامل است و عنایت حق کامل داشت
 این حوادث نباید سبب احزان شود بلکه باید شکران مهتابی منود از ایران فرم
 منودید که پریشان است بگرات و مرأت در جمیع مکانات بصیر عبارت از
 چند سال پیش خبر داده شد که دولت و ملت باید مانند شیر و شاهنخواه باید یگردد و
 الازیان خسروان محقق مقرر و عاقبت این اختلاف نجفی خدا اخنده دول مجاوره
 کرد بعد طرفین پریشان و پشیان شوند لکن بی شرح و آبد بود حال باید
 بذل کریات شبیث نمایند و بکف امان التجاکشنند جزپناهی چاره و
 پناهی نه تاین مکلاحت بسیار پایان پایانی نیاید و این خلل انتساب جید علی این خصوص
 که چنین وقوعات که شخص صادق غنیور بدن سبب سرزول و مقتور با وجود
 این امید فلاح و نجاح علی این خصوص مداخله است بحیی و علیک
 البهاء الأبحي عَزَّ

٩ طران جناب اقامیرزا علی اکبر علیه بهاء الله الأبحي

هُوَ اللَّهُ

اَئِي بَتْ بِرْمَانِ نَامَة شَاهَ سَيِّد وَ مَلَاحِظَهُ كَرِدِيدِ حَقِّيَا بِشَاستِ
 اَذْنِ حُضُورِ خَواسِتَهُ بُودِيدِ مِنْ تَزِيرِ دَنْهَايَتِ اَشْتِيَاقِ وَلِي وَجْوَشَهَا الَّتِ
 دَرَاجَاتِ بِسِيَارَلَازْمِ بَرَأَوَرَاتِي لَهِيَخُواهِيمِ مَيِّرَسِتِيمِ تَرَدَشَاهَكَلِطَعْنَائِيدِ وَ
 نَشَرَكَنِيدِ خَدَمَتِ بَآبَسْتَانِ جَهَالِ الْأَجْجِي اَغْرِيَمِي اَسْتِ يَعْنِي اَعْظَمَهُ اَزْلَافَ
 بَاعِدَ الْبَهَاسَتِ لَهَذَا شَاهَيَوْسَتَهُ دَرَفَكَرَآنِ بَآبَشِيدَكَهِيَعِوَدَتِيَآسَتَهَا
 مَقْدَسِ اَسْمَاعِلِي رَوْحِي لَأَجْبَاءِ الْفَدَاءِ قِيَامِ نَائِيدِ دَرَنْطَرِي وَ دَرَمَخْسَرِي
 وَ پَشِّيَصِبَرِي مَطْهَرِي بَاشِ اَرْغَدَمَ فَرَصَتِ مَخْتَصَرِ مَحْرَمِي سِكَرَدِ وَ

عَلِيكَ الْبَهَاءُ الْأَجْجِي عَلِيَّ

۹ طَرَانِ جَنَابَا فَامِرَزَا عَلِيِّ الْكَبِيرِ سِيلَانِي عَلِيَّهُ بَحْبَرَا رَاهَهُ الْأَجْجِي

هُوَ اللَّهُ

اَئِي بَتْ بِرْمَانِ نَامَة مَفْصَلِ شَاهَ مَلَاحِظَهُ كَرِدِيدِ وَ اَرْمَعَانِي آنِجَذَّا

بانوار جمال رحمانی واضح مشهود بود حمدکن خدار اکتفانی در امراللهی و
 جز رضای حق تقصدی نداری و دصون حمایت حضرت پروردگاری
 بشارت استخاد و یگانگی احباب سیار سب سرور و حبور گردید اگر این حدت
 اصفیا ماست نام یا بد در انذک زمان طران جنت رضوان شود و آن متن
 بهشت برین گردد یک مجلد از آثار مبارکه که بخط خویش در نهایت
 خوشنویس مرقوم نموده بودید سیار مقبول گردید فی الحقيقة کلک مشکین
 آن یار نازین در شیخین براور افق شار میخاید بجانب احمد علیخان و جنا
 میرزا حاجی آقانهای استیاق از قبل عبدالحسین، ابلاغ دار و همین بجهان
 آقا میرزا حسین خان تحقیت ابداع اجنبی برسان و گوکه مطلع نفضل و عنایت
 حضرت رحمن باش از هیچ حادثه فی محاذن مگر رزیرا منظوظ نظر غایتی
 و مشمول الطاف حضرت رحمانیت احیاناً اگر داموراد فتوی
 حاصل شود ولی عاقبت رنج و سود موفور است شجرگرا زبان طران

بی برگ گردد مبار در پیش است بی نهایت سبر و خزم شود بی چین مین بدان
که بندگان حمال اجی در هر صورت موفق و مظفر نزد تو گردد بر دی ارجمند و اگر
طاق آید با قاروح السر واقاً فواد واقاً منوچهر نهایت هربانی از قبل عبد آن
ابلاغ دار مختصر مرقوم گردید معدود ردارید و علیک البها آلام اجی عَزَّ

هران حباباً فامیرزا علی اکبر میلانی علیه بحبا آلساد الاجی
هُوَ اللَّهُ

نامه نایم طبوعه عبد البهاء که بخط خوش خویش طبع مفوده بوده رسیده فی الحجۃ
بسیار ممتاز و خوش طبع بود نسل اسلام یوید ک ویکافیک و یحازیک
جزء احسنا علی مذہ اخدمات فی الحجۃ بخدمت مشغولی دارند و دن
حنیزیار بی چین بدان که در درگاه حمال مبارک بندۀ مقری که موفق بایخدا
شدی هزار منفضل ربک الرحمن الرحیم اما کم توبیکه مابسنۀ ملا شه مرقوم

گردیده سبار باز نه است علی اخصوص عبارت شدیک فی الحجۃ در حجزه
 صما و تایش را درد و آما قصیه غزل شما اجتا و آلم غافل و بیکار یهای مشب و روز
 در فاد بر حزبی که بر سند بهای زا بجزی دیگر که ضد آن حزب است نسبت دهنده
 چنانکه پیش انقلابیون بهتان عظیم شرت دادند که بهایان جهیزا از عذر آیینه نزد
 و دشمنان انقلابیون لهذا ستار خان گفته بود که فوای علما را در حق بهایان
 باید مجری داشت تا حزب ماقوت گیرد ولی خدا با موحلت نداد بل روح
 کیده ای بجزه حال که انقلابیون مقهور شده اند بیکار یهای زر و جمهور از عذر آیینه
 علی اخصوص پنجم خان قلم داده اند که بهایان حامی انقلابیونند و اکثر این
 فساد را میرزا بخشی و صدر العلیا و ذکار الملک ینمایند و اجتای المعنی شن
 بمحاججه را مور حجز نهیه مثل امور مدرسه لهذا شما باید خود این قضیه را بخشم
 خان یعنی که جناب ستار این خیال را داشت و محرك او صدر العلیا
 و میرزا بخشی بودند و حال انکه این بیکار یهای اول حزب ظل اسلطان بودند

وا ز او ب مبلغ گزاف گرفتند که در سلطنت او بکوشند و متصل او را نوید
 دادند که این تخت و تاج مال تو است چون امیر ظل السلطان با امیر آرل
 دیدند مخابرہ بسالار الـ دله کردند که تخت و تاج حاضر و مال تو است فوراً
 بطریق بیا و چون امنکوب شد داخل در حزب انقلاب گشتد و عربده ای
 اند اختند و افرآزند که بهائیان طرفدار استبدادند و بستبدان فهماند
 که بهائیان مشروطه طلبیانند حقیقی میزرا فضل الله نوری مصلوب بوساطه
 چنین فهماند این بود که میزرا فضل الله آن اعلان قیح را نوشته چاکرید
 و دیوار طهران چسبانید که مؤسس مشروطه بهائیانند زیرا در کتاب
 اقدس آنان چهل سال پیش این انقلاب مخصوص گردیده و اثبات محجزه
 میخواهند بجهانند و میخواهند حریت حاصل نمایند تا کتب و صحائف
 باب و بهاء الرسول و عباس اقدس افدى را بحال حریت طبع نمایند و اشار
 دهند بچیانیها بوساطه نزد میزرا فضل الله نوری این طور سعایت نمودند

بعد که انقلاب حاصل شد یعنی هم پیش شروط طلبان بهایان را از خبر
 استبداد قلمدادند بعد که آزادی طلبان دو فرقه شدند پیش ستارخان بهایان
 از اعدیوں قلمدادند حال ملاحظه کردند که حزب انقلاب بخوبی درزد
 اعدیوں بهایان را انقلابیوں شریت میدهند و اجتا، الٰهی نیز خواه
 این نقوص مفتریه درگ و رشیه احزاب مختلفه حلول نموده اند و ایران را نیز گذار
 آرام گیرد و هر فسادی بخواهند میکنند و سروران مملکت بگلی ازین قضیه
 غافل و اجتا، الٰهی نیز ساکت و مجاهدات امور جزیره مشغول معلوم است
 نیتچه اگر چه نظری از احباب در مناصب حزبیه باشند آنان نیز منفصل کردند
 باری این نامه را بخیل روحانی تقدیم نمایند تا ملاحظه نمایند و بوجبار آن معمول
 دارند و علیکم البھا، الْأَبْعَجِي عَ عَ

۹ طران جناب اقامیرزا علی اکبر میدانی علیه بھا، الْأَبْعَجِي

بُوَانَّهُ

ای یار قدیم دستخط شریف وصول یافت اگرچه زمانی در تحریر قصیر حاصل
 این سبب این غیر عیید بود و مشغولی زیاد بجان با این ششم که شب و روز آرام
 نداشتم از هجوم امور محبو براین فضور شدم و از پیش عذر حشمت که وہنی در
 روابط خوب حاصل نه آما قصور از تبلیغ شبانه زد و در فرنگستان هجوم
 مردمان که مانع از تحریرات بودند با برکای میدم چنان است که بعد از طوفان
 روح و ریحان حاصل گردد نه در همان این سختی وشدت و حرمت عمومی است
 بلکه جمیع بشر در مشکلات بسیار و حصر اتفاقاً فرماید از جمیع جهات بلذاست
 یک مجلد کتاب که ارسال نموده بوده بود ید رئیسید و سپاهار مقبول اتفاقاً
 اپنحضر سائل اینجید مرقوم میدارید وطبع و نشر میفرمایید با این ارسال عمومی شد
 نخصوصی جناب آقا سید صادق الحسن در بوستان خدمت نخل
 باست و در مذاق روحانیان شهد قانون دقیقه ای فتوذار و فضور نیز
 مجلد کتاب اثر قلم مشکیار او در زیارت اتفاقاً بود و چهین جناب آقا میرزا

منهیت تذمیری که نموده بودند راهنمایت اطافت بود و علیک البهاء الاجمیع

۹

طهران جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی علیه بهاء الله الاجمیع
هواسد

امی جوان نورانی درخصوص امتحان سالیانه مدرسه تربیت مرقوم نموده بود
فی الحقيقة ارکان مدرسه سزاوار نهایت ستایش و تمجید که موقت بخدمت استان
معدسند مجلس شنی کفر ایام آمچون خبر سید محفل عبد البهاء بهشت برین شد
زیرا نهایت سرور حاصل گشت که این سند کل موقت بخدمت مسند و علیک

البهاء الاجمیع

۹ طهران جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی علیه بهاء الله الاجمیع
هواسد

غیر محسوس بان من نامه که با قاسم سید ابد الله مرقوم نموده بود دیده

گشت دلالت بر مسرت و بشاشت آن یار روحانی داشت از اینجنبه شاد نه
 بندول داشت مدّتی بود که ناسندر غان بی لامه و آشیانه او از این طبقه
 بودم کمی در اوج جبال و تلال و گمی در حسنه وادی و بولادی پویان
 ولی بنیه ناتوان با وجود این ذکر ان تا بگران در حمالک امریک و اروپ
 سیر و حرکت شد و با وجود عجز و ضعف در اکثر محاذی و مجتمع حاضر و باطن
 فاصله اعلان طهو محلی خود میگشت و تعالیم حضرت دوست نصریح و تفصیل میشد
 در بود اپست مراج ابداء استهاج نداشت جمله علیل و فواز صدر ریشدید و
 تب عصبی پی در پی و هبادرنهاست سردی با وجود این فریب و زوب
 در سه محفل و مجتمع عظیمی نظر میشد این با عدای سوال و جواب تا بگران فریزل
 علی اخضوس شبانه محلی مرغیم که صد و بیست پله داشت از نینیکه هر فریز مردیر
 بود با نهایت ناتوانی خستگی صعود میشد و دو ساعت متکا دیانا نطق و بیان
 میگشت و اعلاه کلمه الله میگشت و نطق ترجمه مفصل میشد با وجود این

رخت و مثقت در نهایت سرت بودم که ایام باشغال امور دیگر تمیل داشت
 و پی درپی تأییدات جمال مبارک میرسید بجز تبلیغ کلمه نی از اسان
 نیشد لکن جبد ابد آنچه این مشقت بمناسبت نبود و کلی تحلیل رفت و چون
 باقی هم صدر رسمیدم ضعف و ناتوانی و اخلاق و تبع صحبی استیلای تام یافت
 لهذا آیامی چند بسلوکت گذشت بمحیر خفت مرض حصول ادنی قوت
 بمحیر پرداختم و با آن روح مجردد نامه میکارم که جمیع بداینید امر و ز تبلیغ موید و
 موقعت است و ما دون آن سبب کدورت و خودت و جمودت الی
 ابد الآباد لهذا احبابی الکمی با پدرو شر این عبد فانی گیرند و هر امری
 فراموش نکند و مانند تقوس مقدسه که بصر ای فدا شتا فتد و در قربانی
 رقص کنان جانبازی نبودند همین قسم از هنر کری و از هر ذکری بیزار گردند
 و بیعو دیست آستان مقدس پردازند و منقطعانی الله و بنجذب
 بفتحات الله و مستبشر امیشارات است نذابلکوت ابجی فرمایند

و علیک البهاء الاجمی عبد البهاء عباس

طران جناب اقامیرزا علی اکبر میلانی علیه بحث آزاده الاجمی
هواسه

ای ثابت برپیان . چندی بود که در مکاتبه باشما تا خیر فتاو و این نظر میتواند
واقعه بود چندی ورقا را کیم غبودیت از بداع الحاج ساخت و صامت بود
حال بعون و عنایت جمال الاجمی روحی لاحجاجه الفدا و دوباره باهنگ آمد و
بنای تحریر مکاتب عجمی شد که مامه نگاشته شود تا در شرق و غرب آشایاد
هیشه در نظری و در حق تو دعا مینمایم که بعون و عنایت حضرت احادیث شامل
حال باشد لذایکنامه عجمی مرقوم شد ارسال میگردند اکنون بخاطر سیار خوب
مرقوم مناید و طبع مفود و بکمی اطراف پرسیده بجمع یاران زنجیرت اربع اجی

ابلاغ دارید و علیک البهاء الاجمی عبد البهاء عباس

۹ طران جناب اقامیرزا علی اکبر میلانی علیه بحث آزاده

هُوَ اللَّهُ

امی ثابت نابت این دو کتاب که جناب آقا میرزا علی اکبر حجت بنواده
باید بترتیب نقطاً طبع و نشر شود و مصارف طبع راجناب این پر بد

عبدالبھا، عباس

طiran جناب آقا میرزا علی اکبر حجت السلطان علیہ بہار اللہ الابھی

هُوَ اللَّهُ

امی ثابت برپایان خدمات در استان مقدس معروف و مشهود
وساعیت در سیل الکمی مقبول و مشکور و قلبت ذر شهادت فی انم
اجحولان و قلبت از اهتزاز نیخات الله در طiran وقت آن آمد
که جنبشی تازه نمانی و کوششی بی اندازه فرمائی تاخم افشاره نسبت
حضر بر دیاند و اشجار پر پرگ و شکوفه میوه بسیار آرد بیرونی
بیلوغ رسد ایست نهایت آمال عاشقان و ایست امید شدید استان

وعليک السلام الأنجي ۳ بیان الثانی ۱۳۲۷ عبد البصرا عباس

طهران

حضرت میرزا علی اکبر میلانی عليه بھا آگر است الأنجي
هوا لله

ای شعبت بر پمان نامه شما ترتیل کردید عبد البصرا در محکماه تصریع
پاستان بهاناید و تورا تائید پس اپی تناکند و امید شدید است که
صون حایت محفوظ و مصون یانید در نامه مرقوم مخدود بودید که یارا
در این طوفان شدید در خدمات ساعی بودند و با تنسبه بسیار طوفان
در امن و امان نشستند صحیح چنان است جمیع مطلع محل فی الحیفۃ
مضجع شدند یعنی قوای تحمل رفت و راحت و آسانی شدند اشیع حالت
تبديل شد رئیس وزرایی دولت عادله و مجلس ملک چند حقیقت حال را
تشریح نماید که هفت میلیون عسکر ماسلح شد و بناء ره حرب و قتلان بدل بود

سه میلیون سرگون شد و یک میلیون سقط و معیوب گردید و مصروف
 حدبیش میلیاردلیره است هر میلیارد هزار میلیون یعنی نصفت بزرگرور
 دیگر ملاحظه نماید که سارین بچضر و آزادگرفتار احمد سعد احبابی الهمی
 برگت تعالیم هباد اللہ از هر صدر عاری و مخنوظ و مصون در پا چهارت
 باری و احمد سعد احبابی طهران در این سال های جنگ نفعه و آهنگ ملکو
 اجھی رسانند آرام نیافتد سکون و قرار نخواستند حتی الامکان
 جنس فرزانه نمودند و حرکت مردانه نمودند حال باید تبلیغ و تقلیل
 پردازند امر تبلیغ بسیار عظیمات زیر انفوس را تقلیل کنید و از شما
 نفس و هموی بین عقل و فنی کشاند و از عالم طلبان بعرصه نور در آرد امر
 تبلیغ را اهمیت کبری دید و چنانکه در الواح الکھی نازل که بر هر کسی فرز
 که در بر ساری یک تنفر به ایت نماید یعنی با نفسی طرح الفت اندازد و بحال
 محبت و رافت دیده بصیرت او بگشاید و اساس دین اسلام را تفسیم نماید

باری از اطراف فرید این ^{المُبْلِغ} _{این} ^{المُبْلِغ} بلند است و ارباب تبلیغ شیار
 کم از انجیبت قلب عبدالحسا، در نهایت حزن والم این یام که
 نصرت مکوت ابی پی در پی سیر سد و افواح ملأ اعلی خاکستر و هشتاد نهمی
 در میدان تبلیغ جولان نماید این جو شعاع غصیمه بحوم کند و تائید آن شخص فزید
 نماید احمد سدر هر اقلیم امن و امان است و طالبان بجید و پایان
 عبدالحسا با وجود ضعف بینه و حلول امراض در حال تیکه سر مرعنستولی
 از ارض مقدسه با فریاد و اروپ و امریکه سفر نمود چهار سال در مجاہف
 عظمی و در مجتمع کبری با وجود ضعف قوی لغزه زنان تبعیخ کرد باری در
 سینه خالیه میتوان در یکت یا هر کاریکت سال نمود فرصت را از دست
 مدید غنیمت شرید و بر فکر ریاض اموش نماید و به این قوت حرکت
 شیراز نماید ناما طحه شود که قوت مکوت چگونه نماید نماید نماید نماید
 با اطراق مبلغ بهر شنید ناطران مرکز سخن حات رحمانیه کرده و

علیکم الہماء، الابھی ۷ ایول ۱۹۱۹ عبد البھا، عباس

طهران بواسطه اقامیرزاده اعلیٰ اکبر مینے علیہ السلام اتمد لایم

اسلام، اجلاء روح الله و فواد و منوچهر و طاره و مسعود و والده

محترمه شان علیهم بھا، الله الابھی

ہواں سہ

امی خاندان بنده بھاوار برکتی از رب البرئان از برای آن دودخانیم

که در قل شجره رحمانیت نشود نما کنند و بعضی مکوت ابھی ترقی نماسته ای

نمایند تا برکی گلشن اسرار را سرور روان گردند و جنت ابھی را

نهالی سیمال شوند از جویبار پرداست که بری سیرا بباشدند و از نیم

جانب خش موہبہت عظیمی درا هم راز یعنی است چون شجر رسند نیجہ و

اعظیم خواهند داشت و در سایه شجره طوبی و سدره منتهی تربیت خواهند

و موہبہت کبری خواهند یافت و علیکم الہماء، الابھی و نیجہ سه عبد البھا، عباس

طهران جناب میرزا علی کبر روحانی میلانی علیه بهار آلسه الأبحی

بِهُوَاللَّهِ

ای ثابت برپایان از عدم فرصت جواب محضر است نامه ملاحظه
گردید در اینخصوص بوسیله تثبت شد تا امور انتظام یابد اگر در
این چند ماہ آینده مأمول حاصل گردید دوباره حقیقت حال را مرقوم
فرماید و علیکم البهاء الأبحی هکافون ثانی ۱۹۲۰ یعنی عبد البهاء عباس

طهران جناب میرزا علی کبر محبت السلطان

بِهُوَاللَّهِ

ای ثابت برپایان بیست کردم در بعد او اکثر شما فعش ویران شده بود
خواستم که بتأسیس پردازم چون مباشرت بغيرمود ندیدم به عنوان بعد او بحوم
مودند با نوع دسان و حیل بواسطه مخلصه حکومت بر هرم مستول شدند
و خادمان ز اخراج مفروض خانه از دست رفت بعد تغزی فی بولا

حضرت نقیب که در بعد از رئیس وزارت زدم حضرت نقیب به بت
 برخاست و خانه را از دست غاصبین استرداد کرد و بخاده مهاتسیم نمود حال
 مشغول تأسیس و تعمیر و ترمیم نمود لهدام امر مقصد خان که مشارکیه مطلع و او افت کرد
 که بهایان با فادر قدردان هستند لهدام شما این درقه را که در جو فست بروی
 کاغذ طیپنی بخط سیار خوش بنویسید و با پسته رأساً بعد از ارسال دایر

عبدالجبار عباس ۱۵ رمضان ۱۳۲۹ حفنا

بواسطه آقا غلامعلی جانب آقا میرزا علی اکبر روحا نی

هو لا بھی

ای شایسته برپیان در ذیل نامه آقا میرزا محمد علیخان بهایی نامه شما رسید
 بجانب مشائرا لیه مرقوم ناید که تا بحال آن تراب اغمضخون شمیدن
 لاله احمد نگشته بود حال باین دم مطریز نگین شد و یقین بدان که
 عاقبت بہشت برین شود ازو قابع مؤلمه محزون مباش نظر

بـنـتـانـجـمـرـمـدـنـاـ حـزـرـتـ يـعـقـوبـ اـزـرـايـلـ تـيـصـ يـوسـفـ آـخـمـنـاـ پـنـ

سـرـمـسـتـ شـدـ کـهـ رـقـصـ کـنـانـ مـبـدـیـانـ فـدـ اـشـتـافـ عـالـمـ اـمـکـانـ

اـذـایـنـ قـرـبـانـیـ مـتـأـثـرـگـشتـ تـاـچـرـهـ سـدـ بـگـرـمانـشـانـ اـحـمـدـ تـهـ دـوـسـسـ

سـرـمـیـ اـیـنـ قـضـیـهـ بـجـنـایـ عـلـ خـوـیـشـ رـسـیدـ وـ اـیـمـ چـنـانـ اـسـتـ کـهـ حـکـومـتـ

عـادـلـ نـیـ مـبـیـانـ آـیـدـ تـاـبـعـدـلـ وـ اـصـاـ

پـرـداـزـ وـ مـظـهـرـ حـضـرـتـ حـمـنـ اـیـمـ

گـرـدـ وـ عـلـیـکـ الـہـمـاـ اللـهـ

حـنـفـاـ

۱۱ ذـیـ قـعـدـهـ ۹۳۹ـ حـنـفـاـ

عـبـدـ الـبـھـارـ

بـعـونـ اـسـمـ وـ مـائـدـهـ اـیـنـ الـوـاحـ مـقـدـسـ رـاـکـ بـاـقـیـاـ اـیـنـ بـنـیـةـ لـاقـ شـرـفـ زـرـولـ فـیـ قـرـبـ سـمـ بـاـدـکـارـ رـبـیـ

بـوـحـکـمـ عـزـیـمـ روـحـ اـسـمـ وـ حـنـخـطـ اـسـمـ وـ زـرـهـ بـتـنـاـخـنـوـدـمـ کـهـ اـزـدـرـشـانـ بـاـنـیـیـانـ ۱۲۱۶ـ شـوـمـیـ عـنـیـانـ

فـانـ عـلـ الـکـبـرـ دـوـشـ

